

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010064
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010064.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného X. S., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 24. júna 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. apríla 2021, sp.zn.6Pp/22/2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 08. apríla 2021, sp.zn.6Pp/22/2021 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdený X. S. (ďalej len „odsúdený“) sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn.3T/82/2019 zo dňa 09.03.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.5To/39/2020 zo dňa 26.05.2020. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sa nestotožňuje. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený má k spáchanej trestnej činnosti len čiastočne kritický postoj a resocializačná prognóza je ťažšie menej priaznivá z dôvodu stredného rizika recidívy. Odsúdený nebol doposiaľ disciplinárne odmenený ani potrestaný. Z odpisu registra trestov na odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ raz súdne trestný a tento trest si aktuálne vykonáva. Prokurátor je toho názoru, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného pomenované v samotnom hodnotení riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Prokurátor má za to, že pri posudzovaní, či možno od odsúdeného v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život, je okrem už uvedených skutočností prihliadať aj na závažnosť spáchaného skutku, ktorého sa páchatel dopustil. Odsúdený bol doteraz právoplatne uznaný za vinného a potrestaný okrem iného za pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaný z osobitného motívu. S poukazom na závažnosť spáchaného skutku v spojení len s čiastočne kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti a menej priaznivou resocializačnou prognózou, má prokurátor za to, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený písomne bližšie nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 28. mája 2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2021 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe v tomto štádiu predmetného konania opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí využil zákonné právo nevypovedať a na záver uviedol, že ak by dostal šancu, nepáchal by žiadny ďalší trestný čin.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke, že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom na

výkon trestu odňatia slobody vyhodnotený ako stredný, no je potrebné konštatovať, že toto vyhodnotené riziko nebolo opodstatnené, nakoľko adaptáciu na podmienky výkonu trestu zvládol bez problémov, správanie a vystupovanie je slušné a bezproblémové, ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez negatívnych prejavov. Hoci z dôvodu nedostatku vhodnej práce mu nebola žiadna pridelená, vytvoril si pracovné návyky, keď sa zapájal do čistiacich a upratovacích prác. Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá. Napokon odsúdený zaujíma k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, hoci podľa hodnotenia ústavu bol tento vyhodnotený ako čiastočne kritický. Účelom vykonávacieho konania nie je získanie priznania odsúdeného, respektíve ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. neustanovuje ako podmienku pre podmiennečné prepustenie aj priznanie sa odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti v podmienkach výkonu trestu. Rovnako sa krajský súd plne stotožnil so závermi okresného súdu ako súdu prvého stupňa pri hodnotení ostatných indikovaných rizík sociálneho zlyhania odsúdeného.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené a na to, že odsúdený trest vykonáva v režime minimálneho stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života, krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne iné poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Práve naopak v súčasnosti jeho správanie a vystupovanie ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez negatívnych prejavov. S poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Je potrebné taktiež uviesť, že okresný súd správne prihliadol na skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, pričom vystupuje u neho do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu. Krajský súd súčasne dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.